Autoreferat

- 1. Imię i nazwisko: Szymon Puławski
- 2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.
 - Doktor nauk fizycznych w zakresie fizyki Data: 21 września 2015 Tytuł rozprawy: "Identification and analysis of charged hadrons in p+p interactions from NA61/SHINE experiment at CERN SPS energies" Promotor: dr hab. Seweryn Kowalski Jednostka naukowa: Uniwersytet Śląski w Katowicach
 - Magister fizyki Data: 28 czerwca 2011 Tytuł rozprawy: "Projekt detektora ładunku dla eksperymentu NA61/SHINE" Promotor: dr hab. Seweryn Kowalski Jednostka naukowa: Uniwersytet Śląski w Katowicach

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

- Profesor Uczelni, pracownik badawczo-dydaktyczny, od grudnia 2020 Wydział Nauk Ścisłych i Technicznych, Uniwersytet Śląski w Katowicach
- Adiunkt, pracownik badawczo-dydaktyczny, październik 2019 grudzień 2020 Wydział Nauk Ścisłych i Technicznych, Uniwersytet Śląski w Katowicach
- Adiunkt, pracownik badawczo-dydaktyczny, listopad 2015 wrzesień 2019 Instytut Fizyki im. Augusta Chełkowskiego/Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii, Uniwersytet Śląski w Katowicach
- Asystent, pracownik badawczo-dydaktyczny, listopad 2014 wrzesień 2015 Instytut Fizyki im. Augusta Chełkowskiego/Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii, Uniwersytet Śląski w Katowicach
- 4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Monografia pod tytułem "Strangeness production in proton-proton and heavy ion collisions at SPS energies", ISBN 978-83-66248-96-0, 2022 rok, Wydawnictwo Presscom Sp. z o.o. stanowi podstawowe osiągnięcie autora, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). W monografii przedstawiłem analizę danych i interpretację wyników otrzymanych przeze mnie w ramach współpracy międzynarodowej w eksperymencie NA61/SHINE w CERN.

Jednym z kluczowych zagadnień współczesnej fizyki jest zrozumienie oddziaływań silnych, w szczególności badanie właściwości silnie oddziałującej materii. W tym

celu przeprowadzane są systematyczne i długofalowe badania w seriach eksperymentów. Jednak wiedza eksperymentalna w tej dziedzinie pozostaje wciąż niejednoznaczna i niewystarczająca. W określeniu praw hadronizacji oraz badaniu silnie oddziałującej materii niezwykle istotny jest pomiar produkcji dziwności. Jest to jedno z kluczowych narzędzi pozwalających zrozumieć dynamikę zderzeń ciężkich jonów, a produkcja dziwności stanowi jeden z pierwszych sygnałów nowego stanu materii - plazmy kwarkowo-gluonowej (QGP).

Plazma kwarkowo-gluonowa to silnie oddziałująca materia składająca się z quasiwolnych kwarków i gluonów. Może powstawać w wysokoenergetycznych reakcjach jądrowych, gdzie po fazie dynamicznego zwiększania swojej objętości rozszerza się, po to aby następnie ulec ochłodzeniu i przejść do stanu gazu hadronowego. Informacje o QGP są zwykle maskowane przez ponowne rozpraszanie hadronów, które mają miejsce w późnym etapie zderzenia, co utrudnia bezpośrednią obserwację plazmy kwarkowo-glonowej. Podczas wysokoenergetycznych zderzeń produkowane są cząstki, których znaczna większość nie posiada w swoim składzie cząstek dziwnych, jednak podczas badań zasugerowano, że hadrony obdarzone kwarkiem dziwnym są lepszym źródłem informacji o QGP głównie przez fakt stosunkowo małej wartości przekroju czynnego na reakcję z pionami - dominującymi składnikami gazu hadronowego, przez co ich rozkłady ściśle odzwierciedlają stan układu tuż po procesie hadronizacji [1–5].

Standardowe podejście do zderzeń ciężkich jonów [6] zakłada produkcję silnie oddziałującej materii w równowadze lokalnej na wczesnym etapie zderzenia. Właściwości tej materii zależą od energii oraz gęstości barionowej układu. Ekspansja materii jest modelowana poprzez hydrodynamikę i jej konwersję do stanu końcowego hadronów z wykorzystaniem statystycznych modeli hadronizacji. Gęstość energii we wczesnej fazie kolizji wzrasta monotonicznie wraz z energią zderzenia. Przy wystarczająco wysokich energiach zakłada się, że stan materii zmienia się z fazy gazu hadronowego w plazmę kwarkowo-gluonową (QGP).

Diagram fazowy silnie oddziałującej materii wyłaniający się z rozważań teoretycznych i wyników eksperymentalnych, który znajduje się na Rysunku 1 przedstawiony jest w funkcji powszechnie stosowanych zmiennych - temperatury i barionowego potencjału chemicznego. Punkt **M** jest punktem krytycznym jądrowego przejścia fazowego ciecz-gaz, natomiast zacieniowany obszar przedstawia teoretycznie przewidywaną granicę faz pierwszego rzędu między gazem hadronowym, a fazą plazmy kwarkowo-gluonowej, która ma zakończyć się w krytycznym punkcie końcowym **E**. W punkcie **E** gwałtowna przemiana fazowa zamienia się w przejście oznaczone linią przerywaną.

Pierwsze przejście fazowe silnie oddziałującej materii - przejście między cieczą jądrową a gazem jądrowym - zaobserwowano badając zderzenia ciężkich jonów przy bardzo niskich energiach [8]. Przejście to zachodzi w temperaturze T $\approx 6\cdot 10^{10}$ K (≈ 5 MeV). Linia przejścia fazowego i punkt krytyczny **M** leżą przy wysokich wartościach potencjału bariochemicznego μ_B i niskich T.

Drugie przejście fazowe między gazem hadronowym a plazmą kwarkowo-gluonową jest badane w wielu eksperymentach. Sygnatury przypisane temu przejściu są silnie związane z produkcją dziwności: wzmocnienie dziwności oraz stosunek dziwności do entropii.

W monografia poruszam zagadnienia, którymi się zajmowałem:

Rysunek 1: Hipotetyczny szkic diagramu fazowego silnie oddziałującej materii z punktem krytycznym, przedstawiony w funkcji potencjału μ_B i temperatury T [7].

- Dane p+p jako dane referencyjne dla ciężkich jonów

Wyniki eksperymentalne dotyczące zderzeń p+p służą jako podstawowe odniesienie w poszukiwaniu "nowej" fizyki w zderzeniach ciężkich jonów. Najpopularniejsze modele opisujące oddziaływania p+p różnią się jakościowo od standardowego podejścia do zderzeń ciężkich jonów. Są to modele rezonansowe [9], w których hydrodynamiczne rozszerzanie się silnie oddziałującej materii powstałej w zderzeniach jądro-jądro (A+A) jest zastępowane w zderzeniach p+p przez wzbudzenie rezonansów lub silnych pól między ładunkami kolorowymi kwarków i di-kwarków (struny). Założenie statystycznej hadronizacji materii zostało zastąpione dynamicznym modelowaniem rozpadów rezonansowych i/lub strun oraz fragmentacją kwarków/gluonów na hadrony. Różne podejście do modelowania oddziaływań p+p i zderzeń ciężkich jonów były wspierane przez jakościową niezgodność danych p+p z przewidywaniami modeli statystycznych i hydrodynamicznych — duże fluktuacje krotności cząstek i potęgowy kształt widm pędu poprzecznego przy wysokich p_T [10].

Wzmocnienie dziwności

Koncepcja wzmocnienia produkcji dziwności jako sygnatury plazmy kwarkowogluonowej

w zderzeniach A+A została sformułowana wiele lat temu [11]. Została ona oparta na oszacowaniu, że czas potrzebny na uzyskanie równowagi dziwności w QGP jest tego samego rzędu jak oczekiwany czas życia fireball utworzonego w zderzeniach A+A (≈ 10 fm/c). Dlatego w przypadku tworzenia QGP oczekuje się, że produkcja dziwności osiągnie wartość równowagową. Wytwarzanie dziwności we wtórnych oddziaływaniach hadronowych oszacowano jako zaniedbywane. W związku z tym, jeżeli plazma kwarkowo-glonowa nie zostanie utworzona, można przypuszczać, że produkcja dziwności będzie znacznie niższa niż przewidywana na podstawie obliczeń stanu równowagi QGP. W ten sposób pojawiła się sygnatura powstawania QGP: wzrost produkcji dziwności powinien sygnalizować przejście do QGP. Współczynnik wzmocnienia dziwności ${\cal E}$ dla danego rodzaju cząstki jest zdefiniowany jako:

$$E = \frac{2}{\langle N_W \rangle} \frac{dn/dy \left(A + A\right)}{dn/dy \left(p + p\right)},\tag{1}$$

gdzie $\langle N_W \rangle$ to liczba zranionych (biorących udział w oddziaływaniu) nukleonów w zderzeniu [12], a dn/dy to krotność dziwnych cząstek podzielona przez szerokość przedziału pospieszności. Przy energiach SPS (30-158*A* GeV) i wyższych, liczba zranionych nukleonów jest zbliżona lub równa liczbie uczestniczących w zderzeniu nukleonów. Przez wiele lat współczynnik dziwności w eksperymentach przy energiach SPS był badany w odniesieniu do danych *p*+A ze względu na brak dostępnych wyników reakcji *p*+*p*.

Stosunek dziwności do entropii

Modele zakładające przejście fazowe pomiędzy gazem hadronowym, a plazmą kwarkowo-gluonową przewidują niemonotoniczną zależność w funkcji energii zderzeń, kilku właściwości produkcji hadronów. W szczególności modele przewidziały ostre maksimum w stosunku wyprodukowanych dziwnych hadronów (hadronów zawierających kwarki s i \bar{s}) do pionów (najlżejszych hadronów) w początkowym obszarze przejścia fazowego. Wykazano, że stosunek K/π przy energiach SPS jest dobrą miarą stosunku dziwności do entropii [13], który jest inny w fazie gazu hadronowego i QGP (kwarki, antykwarki i gluony). Stosunek krotności dziwnych hadronów do pionów jest zwykle opisywany eksperymentalnie jako:

$$R_S = \frac{\langle K^+ \rangle}{\langle \pi^+ \rangle},\tag{2}$$

gdzie $\langle K^+ \rangle$ to średnia krotność dodatnich kaonów, a $\langle \pi^+ \rangle$ to krotność dodatnich pionów. Zgodnie z modelami teoretycznymi przyjmuje się zwykle, że prawie połowę wytworzonej dziwności niosą kaony dodatnie. Zaobserwowano eksperymentalnie, że stosunek $\langle K^+ \rangle / \langle \pi^+ \rangle$ wzrasta wraz z energią zderzenia do $\sqrt{s_{NN}} \approx 7$ GeV. Zależność od energii zderzeń stosunku K⁺/ π^+ w zderzeniach ciężkich jonów wykazuje tak zwaną strukturę *horn*. Po szybkim wzroście stosunek $\langle K^+ \rangle / \langle \pi^+ \rangle$ przechodzi przez maksimum rozkładu w zakresie energii SPS, a następnie spada i stabilizuje się na wartości plateau przy wyższych energiach.

• Mechanizm produkcji cząstek w zderzeniach

Dziwne bariony są w centrum zainteresowania w fizyce zderzeń cząstek ze względu na zawartość dziwnych kwarków walencyjnych (kwark s). Stan początkowy zderzających się cząstek nie zawiera dziwnego kwarku walencyjnego, dlatego wszystkie cząstek nie zawiera dziwnego kwarku walencyjnego, dlatego wszystkie cząstek o niezerowej liczbie kwantowej dziwności powstają podczas zderzenia. Z tego powodu, dziwne bariony są cenną próbką w opisie mechanizmów produkcji cząstek w zderzeniach wysokoenergetycznych. Wytwarzanie dziwnych hiperonów zapewnia również informacje niezbędne do zrozumienia procesu tworzenia strun. Na strunach w zderzeniach protonproton o wysokiej energii tworzą tzw. "wzbudzenia" struny, hipotetyczne obiekty, które rozpadają się na hadrony. Struktura ta jest dobrze potwierdzona w procesie anihilacji elektron-pozyton przy niskich energiach [14], gdzie wirtualny foton rozpada się na łańcuch kwarkowo-antykwarkowy, a ten następnie rozpada się na mezony (M), bariony (B) i antybariony (\overline{B}).

• Poszukiwanie egzotycznych cząstek

– Pentakwarki to bariony zbudowane z pięciu kwarków, postulowane i poszukiwane od dziesięcioleci w procesach hadronowych. W 1964 roku Gell-Mann i Zweig [15] wspomnieli o możliwości dodania pary kwarkantykwark do minimalnych stanów mezonu i barionu $q\bar{q}$ i qqq, proponując w ten sposób nowe konfiguracje $qq\bar{q}\bar{q}$ i $qqqq\bar{q}$. W ciągu ostatnich dziesięcioleci stany pentakwarków były szeroko badane teoretycznie w kontekście elementarnego modelu kwarków [16–18]. Eksperymentalnie, od czasu pierwszej obserwacji potencjalnego stanu pentakwarku $\Theta^+(1540)$ [19], nadal nie ma zgodności co do tego, czy odkryty został najlżejszy stan egzotycznego anty-dupletu. Zostało przeprowadzone wiele eksperymentów, których celem był pomiar Θ^+ , z których niektóre obserwowały sygnał, a inne nie. Powód, iż pewne eksperymenty obserwują Θ^+ , podczas gdy inne nie, może mieć przyczynę albo o charakterze eksperymentalnym, albo osobliwym mechanizmie produkcji Θ^+ (lub obu jednocześnie). Obserwację kandydatów najcięższych składników multipletu $\overline{10}$ odno-

towano jedynie w eksperymencie NA49 w CERN w reakcjach p+p [20]. Inne eksperymenty jednak nie potwierdziły tego wyniku dla różnych reakcji jak również regionów przestrzeni fazowej [21, 22]. Pełniejszy przegląd wyników eksperymentalnych znajduje się w Ref. [23].

– Opis produkcji dziwnych kwarków w oddziaływaniach hadron-hadron i późniejszej hadronizacji stanowi wyzwanie dla modeli fenomenologicznych inspirowanych QCD i opartych na strunach. Dotyczy to zwłaszcza hiperonów podwójnie dziwnych i ich rezonansów. Do tej pory nie istniały żadne wyniki eksperymentalne z pomiarów oddziaływań p+p w zakresie energii CERN SPS. Dostępne były głównie pomiary produkcji hiperonów podwójnie dziwnych produkowanych w większości w reakcjach $K^- + p$ i p + A. Przy wyższych energiach rezonanse $\Xi (1530)^0$ i $\overline{\Xi} (1530)^0$ badano w zderzeniach p+p w CERN LHC [24]. Mikroskopowe modele transportu struny/hadron są szeroko stosowane do opisu i zrozumienia relatywistycznych zderzeń ciężkich jonów. Dane dotyczące produkcji dziwności, a zwłaszcza podwójnie dziwnych rezonansów w zderzeniach p+p, dostarczają ważnych danych dla modeli teoretycznych, których celem jest opisanie mechanizmu zderzeń ciężkich jonów.

Dane wykorzystane w analizie, na podstawie której została napisana monografia pt. "Strangeness production in proton-proton and heavy ion collisions at SPS energies" zostały zebrane przez współpracę fizyków NA61/SHINE w CERN. Detektor NA61/SHINE to wielofunkcyjne urządzenie zaprojektowane do pomiaru produkcji cząstek w zderzeniach jądro+jądro, hadron+jądro i p+p [25]. Detektor jest zainstalowany w CERN Super Proton Synchrotron (SPS) na linii H2 północnego obszaru doświadczalnego. Głównymi elementami systemu pomiaru cząstek są cztery Komory Projekcji Czasu (TPC) o dużej objętości. Dwie z nich, zwane Vertex TPC (VTPC), znajdują się za tarczą wewnątrz magnesów nadprzewodzących o maksymalnej łącznej mocy zakrzywiającej 9 Tm. Pole magnetyczne jest modyfikowane proporcjonalnie do pędu wiązki w celu uzyskania podobnej akceptacji przestrzeni fazowej przy wszystkich energiach. Głowne TPC (MTPC) i dwie ściany detektorów czasu przelotu (ToF-L/R) są umieszczone symetrycznie do linii wiązki za magnesami. Piąta mała TPC (GAP-TPC) jest umieszczona pomiędzy VTPC1 i VTPC2 bezpośrednio na linii wiązki. Projectile Spectator Detector (PSD) zamyka układ detekcyjny. Jest to kalorymetr elektromagnetyczny, którego zadaniem jest pomiar centralności zderzenia. W układzie detekcyjnym znajduje się także zestaw detektorów mierzących pozycję oraz ładunek wiązki przed tarczą. Schematycznie układ detekcyjny eksperymentu NA61/SHINE jest przedstawiony na Rysunku 2.

Rysunek 2: Schemat detektora NA61/SHINE [25].

W monografii przedstawiam procedurę analizy danych, a w szczególności:

- Kryteria wyboru przypadków i torów cząstek.
- Metody wyznaczenie widm cząstek.
- Poprawki do zebranych widm otrzymane z symulacji.
- Sposób uzyskania tzw. poprawionych rozkładów i średnich krotności cząstek.
- Wyznaczenie statystycznych i systematycznych niepewności pomiarowych.

Opisane zostały także metody wyboru nieelastycznych zderzeń p+p oraz centralnych zderzeń Be+Be. Te dwie grupy danych stanowią przedmiot wykonanej przeze mnie analizy. W dalszej części przybliżona została metoda rekonstrukcji cząstek Ξ i Ω zbudowanych z kilku kwarków dziwnych. Wybór takich cząstek zwiększa szansę na obserwację sygnału plazmy kwarkowo-gluonowej, w porównaniu do cząstek zawierających 0 lub 1 kwark dziwny. Przedyskutowany został także problem produkcji egzotycznego stanu, tzw. pentakwarku, obserwowanego w eksperymencie NA49, który był poprzednikiem eksperymentu NA61/SHINE. Zostały zastosowane dwie optymalizacje metody poszukiwania tego stanu w eksperymencie NA61/SHINE, z czego jedna jest identyczna z metodą użytą w NA49. Monografia zawiera również, oprócz wyników dla cząstek dziwnych, wyniki analizy naładowanych hadronów, dla których opisane zostały metody ich identyfikacji. Ponadto, przeprowadzona została szczegółowa dyskusja niepewności statystycznych i systematycznych we wszystkich omawianych analizach.

Do najważniejszych wyników przedstawionych w monografii należy zaliczyć:

• rozkłady krotności Ξ^- i $\overline{\Xi}^+$, w dwuwymiarowej przestrzeni fazowej pospieszności i pędu poprzecznego. Rozkłady te są przedstawione na Rysunku 3, pozwoliły na pomiar rozkładów pospieszności przedstawionych na Rysunku 4. Wyznaczona została także średnia krotność produckji tych barionów wynosząca $\langle \Xi^- \rangle = (3.3 \pm 0.1 \pm 0.6) \times 10^{-3}$ i $\langle \overline{\Xi}^+ \rangle = (7.9 \pm 0.2 \pm 1.0) \times 10^{-4}$.

Rysunek 3: Rozkłady pędu poprzecznego w przedziałach pospieszności Ξ^- (*lewy*) i $\overline{\Xi}^+$ (*prawy*) produkowanych w zderzeniach nieelastycznych p+p przy pędzie wiązki 158 GeV/c. Podane wartości pospieszności widoczne na Rysunkach odpowiadają środkom przedziałów. Błędy statystyczne są mniejsze niż rozmiary punków, a niepewności systematyczne zostały przedstawione za pomocą zacieniowanego obszaru. Rozkłady są przeskalowane przez podany współczynnik.

- rozkłady krotności rezonansów $\Xi (1530)^0$ i $\overline{\Xi} (1530)^0$, w dwuwymiarowej przestrzeni fazowej pospieszności i pędu transwersalnego (Rysunku 5). Na ich podstawie wyznaczono rozkłady pospieszności przedstawione na Rysunku 6. Wyznaczona została także średnia krotność wynosząca $\langle \Xi (1530)^0 \rangle = (6.73 \pm 0.25 \pm 0.67) \times 10^{-4}$ oraz $\langle \overline{\Xi} (1530)^0 \rangle = (2.71 \pm 0.18 \pm 0.18) \times 10^{-4}$.
- rozkłady krotności Ω^- i $\overline{\Omega}^+$ w funkcji pospieszności i pędu poprzecznego (Rysunek 7). Wyznaczona została średnia krotność wynosząca $\langle \Omega^- \rangle = (1.057 \pm 0.047 \pm 0.094) \times 10^{-4}.$
- rozkłady produkcji naładowanych hadronów pionów, kaonów i protonów oraz ich antycząstek - produkowanych w 20% najbardziej centralnych zderzeniach Be+Be przy pędach wiązki 19A, 30A, 40A, 75A oraz 150A GeV/c otrzy-

Rysunek 4: Rozkłady pospieszności Ξ^- (niebieskie kwadraty) i $\overline{\Xi}^+$ (czerwone punkty) produkowanych w zderzeniach nieelastycznych p+p przy pędzie wiązki 158 GeV/c. Błędy statystyczne są mniejsze niż rozmiary punków, a niepewności systematyczne zostały przedstawione za pomocą zacieniowanego obszaru. Krzywe pokazują dopasowanie funkcji Gaussa do otrzymanych wyników.

mane z wykorzystaniem identyfikacji bazującej na stratach energii (dE/dx)w komorach projekcji czasowej. Przykładowe rozkłady pędu transwersalnego K^+ oraz protonów przy pięciu pędach wiązki są przedstawione na Rysunkach 8 oraz 9. Przedstawione wyniki są porównane z wynikami uzyskanymi z wykorzystaniem dodatkowo pomiaru czasu przelotu (tof-dE/dx). Otrzymane tą metodą wyniki pozwoliły na wyznaczenie rozkładów pospieszności K^+ , K^- , π^+ , π^- , protonów i antyprotonów przy pięciu pędach wiązki (Rysunku 10). Wyznaczone zostały również średnie krotności zmierzonych naładowanych hadronów przedstawione w Tabeli 1.

W monografii poruszam także zagadnienie znaczenia danych referencyjnych p+pdla interpretacji wyników otrzymywanych z analizy zderzeń ciężkich układów takich jak Au+Au czy Pb+Pb. Pokazałem, że w przypadku stosunku K^+/π^+ w funkcji energii zderzenia w p+p, obserwowana jest zmiana jego nachylenia przy tej samej energii, która przypada na maksimum stosunku K^+/π^+ w zderzeniach Pb+Pb. Ponadto wykazałem, że stosunek produkcji K^+/π^+ , który można interpretować jako stosunek produkcji dziwności do entropii w zderzeniach Be+Be jest bardzo zbliżony do tego otrzymanego w pomiarach zderzeń p+p. Porównanie zależności energetycznej stosunków K^+/π^+ dla wartości pospieszności bliskich 0 w układzie środka masy oraz średnich krotności tych cząstek w zderzeniach p+p,

Rysunek 5: Rozkłady pędu poprzecznego w przedziałach pospieszności $\Xi (1530)^0$ (*lewy*) i $\overline{\Xi} (1530)^0$ (*prawy*) produkowanych w zderzeniach nieelastycznych p+p przy pędzie wiązki 158 GeV/c. Podane wartości pospieszności odpowiadają środkom przedziałów. Błędy statystyczne są pokazane jako pionowe linie, a niepewności systematyczne zostały przedstawione za pomocą zacieniowanego obszaru. Rozkłady są przeskalowane poprzez podany współczynnik. Linie pokazują dopasowaną do rozkładów funkcję eksponencjalną.

Be+Be oraz Pb+Pb znajduje się na Rysunku 11.

Krotności Ξ^- oraz $\overline{\Xi}^+$ produkowane w zderzeniach p+p zostały użyte jako wartość referencyjna dla cięższych układów przy obliczaniu współczynnika wzmocnienia dziwności. Do tej pory jako wartość referencyjna dla zderzeń ciężkich jonów wykorzystywane były krotności zmierzone w zderzeniach p+Be. Wyniki analizy pokazały że już dla układu p+Be widoczne jest niewielkie wzmocnienie produkcji dziwności (Rysunek 12).

Otrzymane wyniki zostały porównane zarówno z dostępnymi wynikami światowymi jak i modelami teoretycznymi opisującymi produkcję naładowanych hadronów. Przykład porównania rozkładów pędu transwersalnego Ξ^- oraz $\overline{\Xi}^+$ produkowanych w zderzeniach p+p przy pędzie wiązki 158 GeV/c z modelami: UrQMD 3.4 [30,31], EPOS 1.99 [32], AMPT 1.26 [33–35], SMASH 1.6 [36,37] i PHSD [38,39] został przedstawiony na Rysunku 13. Porównanie otrzymanych wyników produkcji Ω^- oraz $\overline{\Omega}^+$ w zderzaniach p+p przy pędzie wiązki 158 GeV znajduje się na Rysunku 14. rozkładów pospieszności, pędu poprzecznego, ani stosunku antycząstka-cząstka. Wyjątek stanowi $\Xi (1530)^0$, gdzie model EPOS przewiduje otrzymane wyniki z dobrą dokładnością.

Rysunek 6: Rozkłady pospieszności $\Xi (1530)^0$ (niebieskie kwadraty) i $\overline{\Xi} (1530)^0$ (czerwone punkty) produkowanych w zderzeniach nieelastycznych p+p przy pędzie wiązki 158 GeV/c. Błędy statystyczne są przedstawione za pomocą pionowych linii, a niepewności systematyczne pomiarów zostały przedstawione za pomocą zacieniowanego obszaru. Pełne symbole przedstawiają zmierzone punkty, a niewypełnione są symetrycznym odbiciem względem pośpieszności 0.

Rysunek 7: Rozkłady pospieszności Ω^- oraz $\overline{\Omega}^+$ (*lewy*) i pędu transwersalnego Ω^- w przedziale pospieszności od -1.5 do 1.5 (*prawy*) produkowanych w zderzeniach nieelastycznych p+p przy pędzie wiązki 158 GeV/c. Błędy statystyczne są przedstawione za pomocą pionowych linii, a niepewności systematyczne to zacieniowane obszary.

Otrzymane i przedstawione wyniki produkcji $\Xi (1530)^0$ oraz $\overline{\Xi} (1530)^0$ są pierwszymi pomiarami tej produkcji w zderzeniach p+p przy energiach SPS. Wcześniej pomiar produkcji rezonansu Ξ w zderzeniach p+p został przeprowadzony tylko przez eksperyment ALICE przy energii zderzenia $\sqrt{s_{NN}} = 7$ TeV [24]. Stosunek krotności $\Xi(1530)$ do Ξ produkowanych dla wartości pospieszności bliskich 0 w

Rysunek 8: Rozkłady pędu poprzecznego w przedziałach pospieszności K^+ produkowanych w 20% najbardziej centralnych zderzeń Be+Be. Podane wartości pospieszności odpowiadają środkom przedziałów. Czarne punkty (niebieskie kwadraty) przedstawiają wyniki uzyskane z wykorzystaniem metody dE/dx (tof-dE/dx). Niepewności systematyczne są przedstawione za pomocą zacieniowanego obszaru, a statystyczne za pomocą pionowych linii.

Rysunek 9: Rozkłady pędu poprzecznego w przedziałach pospieszności protonów produkowanych w 20% najbardziej centralnych zderzeń Be+Be. Podane wartości pospieszności odpowiadają środkom przedziałów. Wyniki uzyskane zostały z wykorzystaniem metody dE/dx. Niepewności systematyczne są przedstawione za pomocą zacieniowanego obszaru, a statystyczne za pomocą pionowych linii.

Rysunek 10: Rozkłady pospieszności K^+ , K^- , π^+ , π^- , p i \overline{p} produkowanych w 20% najbardziej centralnych zderzeń Be+Be. Linie pokazują dopasowaną do rozkładów funkcję eksponencjalną. Rozkłady dla różnych pędów wiązki zostały przeskalowane poprzez następujące współczynniki: 150A GeV/c przez 8, 75A GeV/c przez 6, 40A GeV/c przez 4, 30A GeV/c przez 2 and 19A GeV/c przez 1. Niepewności systematyczne są przedstawione za pomocą zacieniowanego obszaru, a statystyczne za pomocą pionowych linii

Tabela 1: Średnie krotności K^+ , K^- , π^+ , π^- , p i \overline{p} produkowanych w 20% najbardziej centralnych zderzeń Be+Be. Dla każdej wartości przedstawione zostały niepewności statystyczne i systematyczne, odpowiednio jako pierwsza i druga wartość niepewności.

	$\langle K^+ \rangle$	$\langle K^- \rangle$
19A GeV/c	$0.308 \pm 0.025 \pm 0.040$	$0.131 \pm 0.030 \pm 0.041$
30A GeV/c	$0.522 \pm 0.044 \pm 0.052$	$0.220 \pm 0.046 \pm 0.046$
40A GeV/c	$0.665 \pm 0.012 \pm 0.071$	$0.256 \pm 0.011 \pm 0.042$
$75A\mathrm{GeV/}c$	$0.904 \pm 0.027 \pm 0.104$	$0.464 \pm 0.019 \pm 0.046$
150A GeV/c	$1.067 \pm 0.012 \pm 0.108$	$0.628 \pm 0.011 \pm 0.062$
	$\langle \pi^+ \rangle$	$\langle \pi^- \rangle$
19A GeV/c	$5.323 \pm 0.340 \pm 0.998$	$5.021 \pm 0.321 \pm 1.129$
30A GeV/c	$6.807 \pm 0.200 \pm 0.605$	$6.333 \pm 0.321 \pm 0.713$
40A GeV/c	$8.449 \pm 0.208 \pm 0.705$	$8.033 \pm 0.419 \pm 0.745$
75A GeV/c	$9.581 \pm 0.078 \pm 0.756$	$9.312 \pm 0.099 \pm 0.754$
$150A\mathrm{GeV}/c$	$12.344 \pm 0.085 \pm 0.975$	$11.817 \pm 0.086 \pm 0.957$
	$\langle \overline{p} \rangle$	
19A GeV/c	-	
30A GeV/c	-	
40A GeV/c	$0.034 \pm 0.004 \pm 0.006$	
75A GeV/c	$0.084 \pm 0.004 \pm 0.009$	
150A GeV/c	$0.146 \pm 0.006 \pm 0.015$	

zderzeniach p+p przy energii 17.3 GeV oraz 7 TeV został przedstawiony w Tabeli 2. Stosunek ten dla zderzeń p+p jest podobny: $0.294 \pm 0.017 \pm 0.047$ przy 17.3 GeV oraz $0.3241 \pm 0.0053 \stackrel{+0.0325}{_{-0.0275}}$ przy 7 TeV, przy czym stosunek krotności $\Xi (1530)^0$ wzrasta z energią o rząd wielkości od $(2.75\pm0.18\pm0.58)\times10^{-4}$ przy 17.3 GeV do $(2.56\pm0.07\stackrel{+0.40}{_{-0.37}})\times10^{-3}$ przy 7 TeV.

Tabela 2: Stosunki $\Xi (1530)^0$ do Ξ^- , $\overline{\Xi} (1530)^0$ do $\overline{\Xi}^+$, oraz ($\Xi (1530)^0 + \overline{\Xi} (1530)^0$) do ($\Xi^- + \overline{\Xi}^+$) dla wartości pospieszności bliskich 0 zmierzone w zderzeniach p+p przy energii 17.3 GeV [40] i 7 TeV [24, 41]. Niepewności systematyczne stosunków zostały wyliczone przy założeniu, że niepewności krotności Ξ i $\Xi (1530)$ są niezależne.

	$\sqrt{s_{NN}} = 17.3 \text{ GeV}$	$\sqrt{s_{NN}} = 7 \text{ TeV}$
$\Xi (1530)^0 / \Xi^-$	$0.267 \pm 0.018 \pm 0.058$	
$\overline{\Xi}(1530)^0/\overline{\Xi}^+$	$0.364 \pm 0.040 \pm 0.078$	
$\frac{\Xi(1530)^{0} + \overline{\Xi}(1530)^{0}}{\Xi^{-} + \overline{\Xi}^{+}}$	$0.294 \pm 0.017 \pm 0.047$	$0.3241 \pm 0.0053 \stackrel{+0.0325}{_{-0.0275}}$

W monografii przedstawiłem również porównanie rozkładów p_T dla wartości pospieszności bliskich 0 oraz rozkładów pospieszności K^+ , K^- i π^- produkowanych w 20% najbardziej centralnych zderzeń Be+Be. Przykład porównania rozkładów pędu poprzecznego cząstek produkowanych w zderzeniach Be+Be przy pędzie wiązki 150*A* GeV/*c* został przedstawiony na Rysunku 15. Wartości Krotności dodatnich koanów jest zawyżona w przewidywaniach AMPT, PHSD and EPOS, nato-

Rysunek 11: Zależność energetyczna stosunku krotności K^+/π^+ dla wartości pospieszności bliskich 0 (*lewy*) i w pełnej akceptacji (*prawy*) dla zderzeń p+p, 20% najbardziej centralnych zderzeń Be+Be oraz centralnych zderzeń Pb+Pb i Au+Au. Błąd statystyczny to pionowe linie, a systematyczny to zacieniowany obszar.

Rysunek 12: Współczynnik wzmocnienia dziwności *E* dla wartości pospieszności bliskich 0 w funkcji średniej ilości zderzanych nukleonów $\langle N_W \rangle$ wyznaczony jako stosunek krotności Ξ^- (*lewy*) i $\overline{\Xi}^+$ (*prawy*) w zderzeniach jadro-jądro na $\langle N_W \rangle$ podzielony przez odpowiadającą wartość zmierzoną w zderzeniach *p*+*p*. Czerwone punkty – NA49 Pb+Pb przy pędzie wiązki 158*A* GeV [26], niebieskie kwadraty - NA57 *p*+Be, *p*+Pb and Pb-Pb przy $\sqrt{s_{NN}} =$ 17.3 GeV [27], różowe trójkąty - STAR Au+Au przy $\sqrt{s_{NN}} =$ 200 GeV [28], szare diamenty -ALICE Pb+Pb przy $\sqrt{s_{NN}} =$ 2.76 TeV [29]. Systematyczne niepewności zostały przedstawione jako zacieniowane obszary.

miast UrQMD i SMASH opisuje w przybliżeniu otrzymane wyniki. W przypadku negatywnych kaonów modele EPOS oraz SMASH opisują dobrze rozkłady p_T , nato-

Rysunek 13: Rozkłady pędu poprzecznego w przedziale pospieszności od -0.25 do 0.25 Ξ^- (*lewy*) i $\overline{\Xi}^+$ (*prawy*) wyprodukowanych w nieelastycznych zderzeniach p+p przy pędzie wiązki 158 GeV/c. Niepewności systematyczne zostały zaprezentowane jako zacieniowany obszar, a statystyczne jako pionowe linie. Przewidywania modeli UrQMD 3.4 [30, 31], EPOS 1.99 [32], AMPT 1.26 [33–35], SMASH 1.6 [36,37] i PHSD [38,39] zostały przedstawione odpowiednio jako różowa, niebieska, czarna, szara i zielona linia.

Rysunek 14: Rozkłady pospieszności Ω^- oraz $\overline{\Omega}^+$ (*lewy*) i pędu poprzecznego Ω^- w przedziale pospieszności od -1.5 do 1.5 (*prawy*) produkowanych w zderzeniach nieelastycznych p+p przy pędzie wiązki 158 GeV/c. Niepewności systematyczne pomiarów zostały przedstawione za pomocą zacieniowanych obszarów, a statystyczne to pionowe linie. Przewidywania modeli UrQMD 3.4 [30,31], EPos 1.99 [32] zostały przedstawione jako czerwona kropkowana linia i niebieska przerywana linia.

miast PHSD i AMPT zawyżają ich produkcję. Podobne zachowanie jest obserwowane w przypadku produkcji π^- . W przypadku protonów wszystkie modele zawyżają ich produkcję.

Rysunek 15: Porównanie rozkładów $p_T K^+$ (górny lewy), K^- (górny prawy), π^- (dolny lewy) i p (dolny prawy) dla wartości pospieszności bliskich 0 dla 20% najbardziej centralnych zderzeń Be+Be przy pędzie wiązki 150*A* GeV/c z modelami: EPOS 1.99 (niebieska przerywana linia), UrQMD 3.4 (czarna linia), AMPT 1.26 (fioletowa kropkowana linia), PHSD 4.0 (brązowa kropkowano przerywana linia) i SMASH 1.6 (czerwona przerywana podwójnie kropkowana linia).

W monografii przedstawiłem także także podjęte próby poszukiwania sygnału stanu pentakwarku $\Xi_{3/2}^{--}$, $\Xi_{3/2}^{0}$. Cząstki te są kandydatami na najcięższe składniki multipletu $\overline{10}$. Poszukiwanie to bazowało na badaniu możliwych kanałów rozpadu postulowanych stanów na: $\Xi^{-} \pi^{-}$, $\Xi^{-} \pi^{+}$, $\overline{\Xi}^{+} \pi^{-}$ oraz $\overline{\Xi}^{+} \pi^{+}$. W ramach przeprowadzonych badań przeprowadziłem dwie analizy optymalizujące selekcję potencjalnych kandydatów przez maksymalizację sygnału $\Xi (1530)^{0}$ oraz wykorzystanie kryteriów wyboru zastosowanych przez eksperyment NA49, który zaobserwował kandydatów na opisywany stan. Była to pierwsza próba poszukiwania w/w stanu przeprowadzona w zderzeniach p+p (statystyka nowych danych jest mniej więcej o rząd wielkości wyższa niż danych wykorzystaniem detektora o bardzo zbliżonej akceptacji. Sygnał $\Xi_{3/2}^{---}$, $\Xi_{3/2}^{0}$ nie został potwierdzony. Zestawienie obu wyników zostało przedstawione na Rysunku 16.

Otrzymane krotności cząstek posłużyły także do dopasowania czterech wersji mod-

Rysunek 16: Suma rozkładów masy niezmienniczej $\Xi^- \pi^-$, $\Xi^- \pi^+$, $\overline{\Xi}^+ \pi^-$, i $\overline{\Xi}^+ \pi^+$ po odjęciu tła wybrane zgodnie z procedurą stosowaną w eksperymencie NA49. Czerwone punkty przestawiają wyniki NA61/SHINE; niebieskie punkty odpowiadają znormalizowanym rozkładom otrzymanym w eksperymencie NA49 (Fig. 3b w Ref. [20]), gdzie wąski pik o masie 1860 GeV był obserwowany. Znaczącość statystyczna sygnału to 5.6 odchyleń standardowych.

elu gazu hadronowego z wykorzystaniem oprogramowania THERMAL-FIST 1.3 [42]. Najlepsze rezultaty zostały otrzymane z wykorzystaniem wersji kanonicznej z wolnym parametrem odpowiedzialnym za produkcję dziwności γ_s (Rysunku 17).

Przedstawione w monografii wyniki zostały opublikowane w [40,45,49–51] w pracach współpracy NA61/SHINE. W publikacjach tych jestem głównym, korespondencyjnym autorem.

Literatura

- H. van Hecke, H. Sorge, and N. Xu, Evidence of early multistrange hadron freezeout in high-energy nuclear collisions, Phys. Rev. Lett. 81, 5764 (1998), arXiv:nucl-th/9804035.
- [2] S. A. Bass and A. Dumitru, Dynamics of hot bulk QCD matter: From the quark gluon plasma to hadronic freezeout, Phys. Rev. C61, 064909 (2000), arXiv:nucl-th/0001033.
- [3] M. He, R. J. Fries, and R. Rapp, Ideal Hydrodynamics for Bulk and Multistrange Hadrons in √s_{NN}=200 AGeV Au-Au Collisions, Phys. Rev. C85, 044911 (2012), arXiv:1112.5894.
- [4] X. Zhu et al., Hybrid model approach for strange and multistrange hadrons in 2.76A TeV Pb+Pb collisions, Phys. Rev. C91, 034904 (2015), arXiv:1501.03286.
- [5] T. Hirano et al., Integrated Dynamical Approach to Relativistic Heavy Ion Collisions, Prog. Part. Nucl. Phys. 70, 108 (2013), arXiv:1204.5814.
- [6] W. Florkowski, Phenomenology of Ultra-Relativistic Heavy-Ion Collisions (World Scientific Publishing Co, 2010).
- [7] NA49-future Collaboration, N. Antoniou *et al.*, CERN Report No. SPSC-P-330. CERN-SPSC-2006-034, 2006 (unpublished), revised version submitted on 2006-11-06 12:38:20.
- [8] J. Pochodzalla et al., Probing the nuclear liquid gas phase transition, Phys. Rev. Lett. 75, 1040 (1995).

Rysunek 17: Średnie krotności π^+ , π^- , K^+ , K^- , p, \overline{p} , $K^*(892)^0$, Λ , $\phi(1020)$, Ξ^- , $\overline{\Xi}^+$, $\Xi(1530)^0$ oraz $\overline{\Xi}(1530)^0$ w zderzeniach p+p przy pędzie wiązki 158 GeV/c [40,43–48] w porównaniu ze średnimi krotnościami otrzymanymi z wykorzystaniem czterech różnych wersji dopasowania Modelu Gazu Rezonansowego: Wielkiego Zespołu Kanonicznego ze stałym $\gamma_s = 1$ (*i*), Wielkiego Zespołu Kanonicznego z γ_s jako wolnym parametrem, Zespołu Kanonicznego z γ_s jako wolnym parametrem (*iii*) oraz "Zespołu Kanonicznego Dziwności" (Strangeness Canonical Ensemble) z γ_s jako wolnym parametrem (*iv*).

- B. Andersson et al., Parton Fragmentation and String Dynamics, Phys. Rept. 97, 31 (1983).
- [10] V. V. Begun, M. Gazdzicki, and M. I. Gorenstein, *Power Law in Micro-Canonical Ensemble with Scaling Volume Fluctuations*, Phys. Rev. C78, 024904 (2008), arXiv:0804.0075.
- [11] J. Rafelski and B. Muller, Strangeness Production in the Quark Gluon Plasma, Phys.Rev.Lett. 48, 1066 (1982), [Erratum: Phys.Rev.Lett. 56, 2334 (1986)].
- [12] A. Bialas, M. Bleszynski, and W. Czyz, Multiplicity Distributions in Nucleus-Nucleus Collisions at High-Energies, Nucl. Phys. B111, 461 (1976).
- [13] M. Gazdzicki, M. Gorenstein, and P. Seyboth, Onset of deconfinement in nucleus-nucleus collisions: Review for pedestrians and experts, Acta Phys.Polon. B42, 307 (2011), arXiv:1006.1765.
- [14] K. Werner, Strings, pomerons, and the venus model of hadronic interactions at ultrarelativistic energies, Phys. Rept. 232, 87 (1993).
- [15] M. Gell-Mann, A Schematic Model of Baryons and Mesons, Phys. Lett. 8, 214 (1964).
- [16] H. Hogaasen and P. Sorba, The Systematics of Possibly Narrow Quark States with Baryon Number One, Nucl. Phys. B145, 119 (1978).
- [17] D. Strottman, Multi Quark Baryons and the MIT Bag Model, Phys. Rev. D20, 748 (1979).
- [18] C. Roiesnel, Low-energy Meson Nucleon Scattering Analysis in the P Matrix Formalism, Phys. Rev. D20, 1646 (1979).
- [19] LEPS, T. Nakano et al., Evidence for a narrow S = +1 baryon resonance in photoproduction from the neutron, Phys. Rev. Lett. **91**, 012002 (2003), arXiv:hep-ex/0301020.
- [20] NA49, C. Alt et al., Observation of an exotic S = -2, Q = -2 baryon resonance in proton proton collisions at the CERN SPS, Phys. Rev. Lett. 92, 042003 (2004), arXiv:hep-ex/0310014.
- [21] HERA-B, K. T. Knoepfle, M. Zavertyaev, and T. Zivko, Search for Theta+ and Xi-(3/2) pentaquarks in HERA-B, J. Phys. G30, S1363 (2004), arXiv:hep-ex/0403020.
- [22] ZEUS, S. Chekanov et al., Search for pentaquarks decaying to Xi-pi in deep inelastic scattering at HERA, Phys. Lett. B610, 212 (2005), arXiv:hepex/0501069.
- [23] T. Liu, Y. Mao, and B.-Q. Ma, Present status on experimental search for pentaquarks, Int. J. Mod. Phys. A29, 1430020 (2014), arXiv:1403.4455.
- [24] ALICE, B. B. Abelev et al., Production of $\Sigma(1385)^{\pm}$ and $\Xi(1530)^{0}$ in proton-proton collisions at $\sqrt{s} = 7$ TeV, Eur. Phys. J. C **75**, 1 (2015), arXiv:1406.3206.
- [25] NA61/SHINE, N. Abgrall et al., NA61/SHINE facility at the CERN SPS: beams and detector system, JINST 9, P06005 (2014), arXiv:1401.4699.
- [26] NA49, T. Anticic et al., System-size dependence of Lambda and Xi production in nucleus-nucleus collisions at 40A and 158A-GeV measured at the CERN Super Proton Synchrotron, Phys. Rev. C 80, 034906 (2009), arXiv:0906.0469.

- [27] NA57, F. Antinori et al., Enhancement of hyperon production at central rapidity in 158-A-GeV/c Pb-Pb collisions, J. Phys. G 32, 427 (2006), arXiv:nuclex/0601021.
- [28] STAR, B. Abelev et al., Enhanced strange baryon production in Au + Au collisions compared to p + p at $s(NN)^{**}(1/2) = 200$ -GeV, Phys. Rev. C 77, 044908 (2008), arXiv:0705.2511.
- [29] ALICE, B. B. Abelev et al., Multi-strange baryon production at mid-rapidity in Pb-Pb collisions at $\sqrt{s_{NN}} = 2.76$ TeV, Phys. Lett. B **728**, 216 (2014), arXiv:1307.5543, [Erratum: Phys.Lett.B **734**, 409–410 (2014)].
- [30] S. Bass et al., Microscopic models for ultrarelativistic heavy ion collisions, Prog.Part.Nucl.Phys. 41, 255 (1998), arXiv:nucl-th/9803035.
- [31] M. Bleicher et al., Relativistic hadron hadron collisions in the ultrarelativistic quantum molecular dynamics model, J.Phys. G25, 1859 (1999), arXiv:hepph/9909407.
- [32] K. Werner, The hadronic interaction model EPOS, Nucl. Phys. Proc. Suppl. 175-176, 81 (2008).
- [33] Z.-W. Lin et al., Multiphase transport model for relativistic heavy ion collisions, Phys. Rev. C 72, 064901 (2005).
- [34] Z.-W. Lin, Evolution of transverse flow and effective temperatures in the parton phase from a multiphase transport model, Phys. Rev. C 90, 014904 (2014).
- [35] B. Zhang et al., Multiphase transport model for relativistic nuclear collisions, Phys. Rev. C 61, 067901 (2000).
- [36] J. Mohs, S. Ryu, and H. Elfner, Particle Production via Strings and Baryon Stopping within a Hadronic Transport Approach, J. Phys. G 47, 065101 (2020), arXiv:1909.05586.
- [37] J. Weil et al., Particle production and equilibrium properties within a new hadron transport approach for heavy-ion collisions, Phys. Rev. C 94, 054905 (2016), arXiv:1606.06642.
- [38] W. Cassing and E. Bratkovskaya, Parton-Hadron-String Dynamics: an offshell transport approach for relativistic energies, Nucl. Phys. A 831, 215 (2009), arXiv:0907.5331.
- [39] W. Cassing and E. Bratkovskaya, Parton transport and hadronization from the dynamical quasiparticle point of view, Phys. Rev. C 78, 034919 (2008), arXiv:0808.0022.
- [40] NA61/SHINE, A. Aduszkiewicz *et al.*, Measurements of Ξ^- and $\overline{\Xi}^+$ production in proton-proton interactions at $\sqrt{s_{NN}} = 17.3$ GeV in the NA61/SHINE experiment, Eur. Phys. J. C 80, 833 (2020), arXiv:2006.02062.
- [41] ALICE, B. Abelev et al., Multi-strange baryon production in pp collisions at $\sqrt{s} = 7$ TeV with ALICE, Phys. Lett. B **712**, 309 (2012), arXiv:1204.0282.
- [42] V. Vovchenko and H. Stoecker, Thermal-FIST: A package for heavy-ion collisions and hadronic equation of state, Comput. Phys. Commun. 244, 295 (2019), arXiv:1901.05249.
- [43] NA61/SHINE, N. Abgrall et al., Measurement of negatively charged pion spectra in inelastic p+p interactions at p_{lab} = 20, 31, 40, 80 and 158 GeV/c, Eur.Phys.J. C74, 2794 (2014), arXiv:1310.2417.

- [44] NA61/SHINE, A. Aduszkiewicz et al., Measurements of π[±], K[±], p and p̄ spectra in proton-proton interactions at 20, 31, 40, 80 and 158 GeV/c with the NA61/SHINE spectrometer at the CERN SPS, Eur. Phys. J. C77, 671 (2017), arXiv:1705.02467.
- [45] NA61/SHINE, A. Aduszkiewicz et al., Proton-Proton Interactions and Onset of Deconfinement, Phys. Rev. C 102, 011901 (2020), arXiv:1912.10871.
- [46] NA61/SHINE, A. Aduszkiewicz et al., K*(892)⁰ meson production in inelastic p+p interactions at 158 GeV/c beam momentum measured by NA61/SHINE at the CERN SPS, Eur. Phys. J. C 80, 460 (2020), arXiv:2001.05370.
- [47] NA61/SHINE, A. Aduszkiewicz et al., Measurement of φ meson production in p+p interactions at 40, 80 and 158 GeV/c with the NA61/SHINE spectrometer at the CERN SPS, Eur. Phys. J. C 80, 199 (2020), arXiv:1908.04601.
- [48] NA61/SHINE, A. Aduszkiewicz et al., Production of Λ -hyperons in inelastic p+p interactions at 158 GeV/c, Eur. Phys. J. C76, 198 (2016), arXiv:1510.03720.
- [49] NA61/SHINE, A. Acharya et al., Measurements of π[±], K[±], p and p̄ spectra in ⁷Be+⁹Be collisions at beam momenta from 19A to 150A GeV/c with the NA61/SHINE spectrometer at the CERN SPS, (2020), arXiv:2010.01864.
- [50] NA61/SHINE, A. Aduszkiewicz et al., Search for an Exotic S = -2, Q = -2baryon resonance in proton-proton interactions at $\sqrt{s_{NN}} = 17.3$ GeV, Phys. Rev. D **101**, 051101 (2020), arXiv:1912.12198.
- [51] NA61/SHINE, A. Acharya *et al.*, Measurements of $\Xi (1530)^0$ and $\overline{\Xi} (1530)^0$ production in proton-proton interactions at $\sqrt{s_{NN}} = 17.3$ GeV in the NA61/SHINE experiment, Eur. Phys. J. C 81, 911 (2021), arXiv:2105.09144.
- 5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Autor korespondencyjny/główny publikacji (współpraca fizyków NA61/ SHINE przyjęła zasadę, że lista autorów wszystkich publikacji jest alfabetyczna):

- [1] A. Acharya *et al.* [NA61/SHINE], "Measurements of $\Xi (1530)^0$ and $\overline{\Xi} (1530)^0$ production in proton–proton interactions at $\sqrt{s_{NN}} = 17.3$ GeV in the NA61/SHINE experiment," Eur. Phys. J. C **81** (2021) no.10, 911 doi:10.1140/epjc/s10052-021-09631-6 [arXiv:2105.09144 [nucl-ex]].
- [2] A. Acharya *et al.* [NA61/SHINE], "Measurements of π^{\pm} , K^{\pm} , p and \bar{p} spectra in ⁷Be+⁹Be collisions at beam momenta from 19A to 150A GeV/c with the NA61/SHINE spectrometer at the CERN SPS," Eur. Phys. J. C **81** (2021) no.1, 73 doi:10.1140/epjc/s10052-020-08733-x [arXiv:2010.01864 [hep-ex]].
- [3] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], "Measurements of Ξ^- and $\overline{\Xi}^+$ production in proton-proton interactions at $\sqrt{s_{NN}} = 17.3$ GeV in the NA61/SHINE experiment," Eur. Phys. J. C **80** (2020) no.9, 833 doi:10.1140/epjc/s10052-020-8381-0 [arXiv:2006.02062 [nucl-ex]].

- [4] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], "Search for an Exotic S = -2, Q = -2 baryon resonance in proton-proton interactions at $\sqrt{s_{NN}} = 17.3$ GeV," Phys. Rev. D **101** (2020) no.5, 051101 doi:10.1103/PhysRevD.101.051101 [arXiv:1912.12198 [hep-ex]].
- [5] A. Aduszkiewicz et al. [NA61/SHINE], "Proton-Proton Interactions and Onset of Deconfinement," Phys. Rev. C 102 (2020) no.1, 011901 doi:10.1103/PhysRevC.102.011901 [arXiv:1912.10871 [hep-ex]].
- [6] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], "Measurements of π^{\pm} , K[±], p and \bar{p} spectra in proton-proton interactions at 20, 31, 40, 80 and 158 GeV/c with the NA61/SHINE spectrometer at the CERN SPS," Eur. Phys. J. C **77** (2017) no.10, 671 doi:10.1140/epjc/s10052-017-5260-4 [arXiv:1705.02467 [nucl-ex]].

Publikacje pokonferencyjne:

- [1] S. Pulawski [NA61/SHINE], "Multi-strange hadron production in p+p interactions at $\sqrt{s_{NN}} = 17.3$ GeV," EPJ Web Conf. **259** (2022), 11005 doi:10.1051/epjconf/202225911005
- [2] S. Pulawski and S. Kowalski, "Particle Production Properties at SPS Energy Range — Recent Results from the NA61/SHINE Experiment," Acta Physica Polonica B Proceedings Supplement 14 (2021) no.3, 567-571 doi:10.5506/APhysPolBSupp.14.567
- [3] S. Pulawski [NA61/SHINE], "Recent Results from NA61/SHINE," Springer Proc. Phys. 250 (2020), 37-45 doi:10.1007/978-3-030-53448-6_5
- S. Pulawski [NA61/SHINE], "Spectra and multiplicities from NA61/SHINE," PoS CPOD2017 (2018), 017 doi:10.22323/1.311.0017
- [5] S. Pulawski, "Recent results from $_{\mathrm{the}}$ strong interactions program of NA61/SHINE," EPJWeb Conf. 164(2017),07033 doi:10.1051/epjconf/201716407033 [arXiv:1705.02462 [nucl-ex]].
- S. Pulawski [NA61/SHINE], "Physics Beyond Collider-Future NA61," Acta Phys. Polon. B 48 (2017), 2297 doi:10.5506/APhysPolB.48.2297
- S. Puławski [NA61/SHINE], "Recent results from NA61/SHINE," Acta Phys. Polon. B 46 (2015) no.11, 2381 doi:10.5506/APhysPolB.46.2381 [arXiv:1510.07794 [nucl-ex]].
- [8] S. Puławski [NA61], "Energy dependence of hadron spectra and multiplicities in p + p interactions," PoS CPOD2014 (2015), 010 doi:10.22323/1.217.0010 [arXiv:1502.07916 [nucl-ex]].
- [9] S. Pulawski [NA61/SHINE], "Identified hadron spectra in p+p interactions at 20, 31, 40, 80 and 158 GeV/c from NA61/SHINE at the CERN SPS," PoS **CPOD2013** (2013), 056 doi:10.22323/1.185.0056

Koordynacja pracy/członek komitetów redakcyjnych publikacji:

 A. Acharya *et al.* [NA61/SHINE], "K*(892)⁰ meson production in inelastic p+p interactions at 40 and 80 GeV/c beam momenta measured by NA61/SHINE at the CERN SPS," Eur. Phys. J. C 82 (2022) no.4, 322 doi:10.1140/epjc/s10052-022-10281-5 [arXiv:2112.09506 [nucl-ex]]. Członek komitetu

- [2] A. Acharya *et al.* [NA61/SHINE], " K_S^0 meson production in inelastic p+p interactions at 158 GeV/c beam momentum measured by NA61/SHINE at the CERN SPS," Eur. Phys. J. C **82** (2022) no.1, 96 doi:10.1140/epjc/s10052-021-09976-y [arXiv:2106.07535 [hep-ex]]. Koordynator prac
- [3] A. Acharya *et al.* [NA61/SHINE], "Measurements of π^- production in ⁷Be+⁹Be collisions at beam momenta from 19*A* to 150*A*GeV/*c* in the NA61/SHINE experiment at the CERN SPS," Eur. Phys. J. C **80** (2020) no.10, 961 [erratum: Eur. Phys. J. C **81** (2021) no.2, 144] doi:10.1140/epjc/s10052-020-08514-6 [arXiv:2008.06277 [nucl-ex]]. Korespondencyjny autor publikacji i autor części analiz. **Członek komitetu**
- [4] A. Aduszkiewicz et al. [NA61/SHINE], "Two-particle correlations in azimuthal angle and pseudorapidity in central ⁷Be+⁹Be collisions at the CERN Super Proton Synchrotron," Eur. Phys. J. C 80 (2020) no.12, 1151 doi:10.1140/epjc/s10052-020-08675-4 [arXiv:2006.02153 [nucl-ex]]. Koordynator prac
- [5] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], " $K^*(892)^0$ meson production in inelastic p+p interactions at 158 GeV/c beam momentum measured by NA61/SHINE at the CERN SPS," Eur. Phys. J. C **80** (2020) no.5, 460 doi:10.1140/epjc/s10052-020-7955-1 [arXiv:2001.05370 [nucl-ex]]. Koordynator prac

Pozostałe publikacje (praca w grupie analizy danych, dozorowanie zbierania danych, obsługa detektora eksperymentu)

- M. Urbaniak, S. Kowalski, S. Puławski, Y. Balkova, A. Makhnev, F. Guber, D. Serebryakov and J. Kulawik, PoS PANIC2021 (2022), 085 doi:10.22323/1.380.0085
- [2] V. Abgaryan et al. [MPD], [arXiv:2202.08970 [physics.ins-det]].
- [3] M. Bielewicz, A. Bancer, M. Barabanov, A. Chlopik, M. Czarnynoga, D. Dabrowski, A. Dudzinski, A. Dziedzic, M. Grodzicka-Kobylka and J. Grzyb, et al. JINST 16 (2021) no.11, P11035 doi:10.1088/1748-0221/16/11/P11035
- [4] A. Acharya *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C 81 (2021) no.5, 397 doi:10.1140/epjc/s10052-021-09135-3 [arXiv:2101.08494 [hep-ex]].
- [5] A. Makhnev, F. Guber, D. Serebryakov, S. Pulawski and S. Kowalski, J. Phys. Conf. Ser. 1690 (2020) no.1, 012050 doi:10.1088/1742-6596/1690/1/012050
- [6] A. Acharya *et al.* [NA61/SHINE], Phys. Rev. D 103 (2021) no.1, 012006 doi:10.1103/PhysRevD.103.012006 [arXiv:2010.11819 [hep-ex]].
- [7] A. Acharya *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C **81** (2021) no.5, 384 doi:10.1140/epjc/s10052-021-09107-7 [arXiv:2009.01943 [nucl-ex]].
- [8] S. Kowalski *et al.* [NA61], Acta Phys. Polon. B **50** (2019), 1765-1770 doi:10.5506/APhysPolB.50.1765 [arXiv:1911.01398 [nucl-ex]].
- [9] A. Aduszkiewicz et al. [NA61/SHINE], Phys. Rev. D 100 (2019) no.11, 112004 doi:10.1103/PhysRevD.100.112004 [arXiv:1909.06294 [hep-ex]].
- [10] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], Phys. Rev. D **100** (2019) no.11, 112001 doi:10.1103/PhysRevD.100.112001 [arXiv:1909.03351 [hep-ex]].

- [11] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C 80 (2020) no.3, 199 doi:10.1140/epjc/s10052-020-7675-6 [arXiv:1908.04601 [nucl-ex]].
- [12] R. Alemany, C. Burrage, H. Bartosik, J. Bernhard, J. Boyd, M. Brugger, M. Calviani, C. Carli, N. Charitonidis and D. Curtin, et al. [arXiv:1902.00260 [hep-ex]].
- [13] A. Dainese et al. [QCD Working Group], [arXiv:1901.04482 [hep-ex]].
- [14] A. Abada *et al.* [FCC], Eur. Phys. J. ST **228** (2019) no.5, 1109-1382 doi:10.1140/epjst/e2019-900088-6
- [15] A. Abada *et al.* [FCC], Eur. Phys. J. ST **228** (2019) no.4, 755-1107 doi:10.1140/epjst/e2019-900087-0
- [16] A. Abada *et al.* [FCC], Eur. Phys. J. ST **228** (2019) no.2, 261-623 doi:10.1140/epjst/e2019-900045-4
- [17] A. Abada *et al.* [FCC], Eur. Phys. J. C **79** (2019) no.6, 474 doi:10.1140/epjc/s10052-019-6904-3
- [18] N. Abgrall *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C **79** (2019) no.2, 100 doi:10.1140/epjc/s10052-019-6583-0 [arXiv:1808.04927 [hep-ex]].
- [19] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], Phys. Rev. D **98** (2018) no.5, 052001 doi:10.1103/PhysRevD.98.052001 [arXiv:1805.04546 [hep-ex]].
- [20] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C 77 (2017) no.9, 626 doi:10.1140/epjc/s10052-017-5184-z [arXiv:1705.08206 [nucl-ex]].
- [21] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C 77 (2017) no.2, 59 doi:10.1140/epjc/s10052-017-4599-x [arXiv:1610.00482 [nucl-ex]].
- [22] N. Abgrall *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C **76** (2016) no.11, 617 doi:10.1140/epjc/s10052-016-4440-y [arXiv:1603.06774 [hep-ex]].
- [23] A. Damyanova, A. Bravar, Y. Karadzhov, A. Grzeszcuk, E. Kaptur, S. Kowalski, S. Pulawski, S. Corrodi and R. Gredig, PoS PhotoDet2015 (2016), 010 doi:10.22323/1.252.0010
- [24] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C **76** (2016) no.4, 198 doi:10.1140/epjc/s10052-016-4003-2 [arXiv:1510.03720 [hep-ex]].
- [25] N. Abgrall *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C **76** (2016) no.2, 84 doi:10.1140/epjc/s10052-016-3898-y [arXiv:1510.02703 [hep-ex]].
- [26] A. Aduszkiewicz *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C **76** (2016) no.11, 635 doi:10.1140/epjc/s10052-016-4450-9 [arXiv:1510.00163 [hep-ex]].
- [27] N. Abgrall et al. [NA61], JINST 9 (2014), P06005 doi:10.1088/1748-0221/9/06/P06005 [arXiv:1401.4699 [physics.ins-det]].
- [28] N. Abgrall *et al.* [NA61/SHINE], Eur. Phys. J. C **74** (2014) no.3, 2794 doi:10.1140/epjc/s10052-014-2794-6 [arXiv:1310.2417 [hep-ex]].
- [29] N. Abgrall *et al.* [NA61/SHINE], Phys. Rev. C 89 (2014) no.2, 025205 doi:10.1103/PhysRevC.89.025205 [arXiv:1309.1997 [physics.acc-ph]].
- [30] N. Abgrall *et al.* [NA61/SHINE], Nucl. Instrum. Meth. A **701** (2013), 99-114 doi:10.1016/j.nima.2012.10.079 [arXiv:1207.2114 [hep-ex]].
- [31] M. Rybczynski et al. [NA61/SHINE], PoS ConfinementX (2012), 207 doi:10.22323/1.171.0207 [arXiv:1301.3360 [nucl-ex]].

[32] N. Abgrall *et al.* [NA61/SHINE], Phys. Rev. C 85 (2012), 035210 doi:10.1103/PhysRevC.85.035210 [arXiv:1112.0150 [hep-ex]].

Najważniejsze wystąpienia konferencyjne (głównie wystąpienia plenarne i zaproszone):

- (a) International Conference on Strangeness in Quark Matter (SQM 2022), Busan, Korea, "Recent results from SHINE". **Referat plenarny, zaproszony**
- (b) International Conference on Strangeness in Quark Matter (SQM 2021) "Multistrange hadron production in p+p interactions at $\sqrt{s_{NN}} = 17.3$ GeV". Referat zaproszony
- (c) European Physical Society conference on high energy physics 2021 (EPS-HEP 2021), Online "News from the NA61/SHINE strong interactions program at CERN SPS". Referat
- (d) 19th International Conference on Hadron Spectroscopy and Structure in memoriam Simon Eidelman (HADRON 2021), Mexico, "Particle spectra measurements from NA61/SHINE strong interactions program". Referat zaproszony
- (e) International Conference on Strangeness in Quark Matter (SQM 2019), Bari, Italy "Recent results from NA61/SHINE" **Referat plenarny, zaproszony**.
- (f) Open session of SPS and PS Experiments Committee (SPSC) "NA61/SHINE Status 2018". Referat plenarny
- (g) International conference on Critical Point and Onset of Deconfinement (CPOD 2017), Stony Brook, USA "Spectra and multiplicities from NA61/SHINE". Referat plenarny, zaproszony
- (h) International conference on Critical Point and Onset of Deconfinement (CPOD 2014), Bielefeld, Germany (invited speaker) "Energy dependence of hadron spectra and multiplicities in p+p interactions". Referat plenarny, zaproszony
- (i) Matter To The Deepest Recent Developments In Physics Of Fundamental Interactions XLI International Conference of Theoretical Physics, Podlesice, Polska Physics beyond collider - future NA61". Referat plenarny, zaproszony
- (j) 12th International Conference on Hypernuclear and Strange Particle Physics (HYP 2015), Lanzhou, China "Strangeness production in p+p interactions at 20, 31, 40, 80, and 158 GeV/c from NA61/SHINE at the CERN SPS". Referat plenarny

Inne istotne informacje:

- (a) Trzy miesięczny staż w Niemczech, Institut fur Kernphysik Goethe-Universitat Frankfurt am Main 2015 rok (luty-maj).
- (b) Wielokrotne wyjazdy do Szwajcarii, CERN, (długość wyjazdów od tygodnia do trzech miesięcy) od 2013 roku do dziś - dozorowanie zbierania danych , koordynowanie zbierania danych, prace eksperckie i obsługa detektora
- (c) Kierownik grantów:

- ETIUDA-2, "Analiza produkcji zidentyfikowanych hadronów w zderzeniach p+p w zakresie pędów wiązki 13-158 GeV/c", NCN UMO-2014/12/T/ST2/00692, 2014-2015
- PRELUDIUM-6, "Analiza produkcji zidentyfikowanych hadronów w zderzeniach p+p w zakresie pędów wiązki 13-158 GeV/c", NCN UMO-2013/11/N/ST2/03879, 2014-2016
- (d) Wykonawca w grantach:
 - GRIEG, "Badanie produkcji powabu w zderzeniach ciężkich jonów"
 - BEETHOVEN, "Pomiary przekrojów czynnych w procesach fragmentacji niezbędne do interpretacji oddziaływań promieniowania kosmicznego wędrującego przez Galaktykę"
 - HARMONIA, "Badania zderzeń proton-proton, hadron-jądro oraz jądrojądro przy relatywistycznych energiach w ramach eksperymentu NA61/SHINE przy CERN SPS"
 - HARMONIA, "Badanie zderzeń proton-proton, hadron-jądro oraz jądrojądro przy relatywistycznych energiach w ramach eksperymentu NA61/SHINE przy CERN SPS - II etap"
- (e) Pełnione funkcje we współpracy NA61/SHINE:
 - Zastępca koordynatora do spraw modernizacji detektora eksperymentu NA61/SHINE.
 - Zastępca koordynatora grupy NA61/SHINE z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.
 - Koordynator do spraw wiązki i detektorów wiązki eksperymentu NA61/SHINE.
 - Koordynator grupy oprogramowania w latach 2020-2021.
 - Koordynator grupy zajmującej się identyfikacją naładowanych hadronów w latach 2018-2019.
 - Koordynator działań prowadzących do przygotowania programu eksperymentu NA61/SHINE po 2020 roku oraz addendum do istniejącego programu eksperymentalnego.
- (f) Członek komitetu organizacyjnego konferencji "The International Conference on Critical Point and Onset of Deconfinement" CPOD 2020 konferencja online (March 15 March 19, 2021).
- (g) Członek komitetu organizacyjnego "NA61/SHINE Analysis / Software / Calibration Meeting" Chorzów, Polska (May 27 May 31, 2019)
- (h) Członek komitetu organizacyjnego "NA61/SHINE Beyond 2020 Workshop" Genewa, Szwajcaria (July 26 -July 28, 2017)
- (i) Członek grupy CERN Physics Beyond Collider.
- (j) Członek kolaboracji MPD NICA do 2022 roku obecnie działalność ta została zawieszona.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

• Promotor 4 prac magisterskich, 7 licencjackich i 18 inżynierskich realizowanych w Uniwersytecie Śląskim

- Promotor pomocniczy rozprawy doktorskiej.
- Zastępca dyrektora kierunków fizyka, biofizyka, fizyka medyczna i mikro i nanotechnologia.
- Współautor programu kształcenia dla specjalności studiów drugiego stopnia na kierunku fizyka.
- Członek Wydziałowej Komisji Wydziału Nauk Ścisłych i Technicznych do spraw kształcenia.
- Zastępca przewodniczącego komisji do spraw kształcenia kierunków fizyka, biofizyka, fizyka medyczna i mikro i nanotechnologia.
- Członek zespołu do spraw zapewnienia jakości kształcenia na kierunku informatyka stosowana w latach 2019-2020, WNŚiT, UŚ.
- Organizator Akademii CISCO w ramach Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.
- Koordynator praktyk studenckich na kierunku informatyka stosowana
- Wykładowca w ramach "Święta liczby Pi" oraz Dni Otwartych Instytutu Fizyki, UŚ.

Prowadzone zajęcia/przedmioty ze studentami:

- Sieci komputerowe koordynator, wykład, laboratoria: 2015-2022 na kierunkach Informatyka stosowana i Fizyka Techniczna
- Moduł kierunkowy do wyboru bezpieczeństwo sieci komputerowych koordynator, wykład, laboratoria 2017-2022 na kierunku Informatyka Stosowana
- Moduł kierunkowy do wyboru kurs c
++ koordynator, wykład 2018-2022 na kierunku Informatyka Stosowana
- Programowanie koordynator, wykład, laboratorium 2021/2022 na kierunku Fizyka Medyczna
- Computer Programming koordynator, wykład, laboratorium 2021/2022 na kierunku Fizyka
- Technology in social media koordynator, wykład, laboratorium 2021/2022 w Szkole Filmowej im. Krzysztofa Kieślowskiego
- Wstęp do programowania cz. 1 koordynator, wykład na kierunku mikro i nanotechnologia
- Technologia informacyjna (cz.2) laboratorium 2011/2012 na kierunku dziennikarstwo
- Programowanie CZ.2 laboratorium 2012-2014 na kierunku informatyka
- Zastosowanie informatyki w medycynie laboratorium 2012/2013 na kierunku Fizyka Medyczna
- Programowanie CZ.1 laboratorium 2013/2014 na kierunku fizyka
- Bazy danych laboratorium 2014/2015 na kierunki informatyka
- Systemy operacyjne laboratorium 2014/2015 na kierunki informatyka
- Kurs projektowania i administracji systemami zarządzania treścią laboratorium 2014/2015 na kierunki informatyka

- Proseminarium seminarium 2015/2016 na kierunku informatyka
- Kurs administrowania bazami danych laboratorium 2015/2016 na kierunku informatyka
- Użytkowanie oprogramowania inżynierskiego laboratorium 2015/2016 na kierunku informatyka stosowana
- Pracowania dyplomowa, seminarium dyplomowe, wykonanie pracy dyplomowej, przygotowanie do egzaminu dyplomowego laboratorium 2017/2018 na kierunku Fizyka Techniczna
- Podstawy użytkowania systemów komputerowych laboratorium 2018/2019 na kierunku Informatyka stosowana
- Środowiska i narzędzia wytwarzania oprogramowania laboratorium 2019/2020 na kierunku Informatyka stosowana
- Tutoring ekspercki tutoring 2019-2022 w ramach Szkoły Doktorskiej UŚ
- Przedmiot B związany ze specjalnością Systemy operacyjne i sieci komputerowe Wykład 2021/22 na kierunku chemia
- 7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

_

(podpis wnioskodawcy)